

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 261

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 22 mai 2001

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 253 din 28 noiembrie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131 alin. (3), alin. (4) și alin. (5) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe	1-6	459.	— Hotărâre privind aprobarea unei licențe de concesiune a activității miniere de exploatare, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „Drumuri și Poduri” — S.A. Galați
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
458. — Hotărâre privind aprobarea unei licențe de concesiune a activității miniere de exploatare, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „Drumuri și Poduri Sălaj” — S.A.	6	465.	— Hotărâre privind transmiterea unui teren, proprietate publică a statului, din administrarea Ministerului Industriei și Resurselor în administrarea Ministerului Culturii și Cultelor și în folosința gratuită a Mănăstirii Oașa
		466.	— Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului Culturii și Cultelor din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pe anul 2001 pentru Arhiepiscopia Târgoviștei

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 253 din 28 noiembrie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131 alin. (3), alin. (4) și alin. (5) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe

Lucian Mihai — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Ioan Muraru — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Maria Bratu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131 alin. (3), alin. (4) și alin. (5) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, excepție ridicată de Asociația profesională română de comunicații prin cablu în Dosarul nr. 453/2000 al Curții de Apel București — Secția de contencios administrativ.

Dezbaterea a avut loc în ședința publică din 14 noiembrie 2000, fiind consemnate în încheierea de la acea dată,

când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la 21 noiembrie 2000 și apoi la 28 noiembrie 2000.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 iunie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 453/2000, **Curtea de Apel București — Secția de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131 alin. (3), alin. (4) și alin. (5) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe**, excepție ridicată de Asociația profesională română de comunicații prin cablu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 131 alin. (3), alin. (4) și alin. (5) din Legea nr. 8/1996 contravin prevederilor art. 21 și ale art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție. Astfel se susține că procedura de soluționare a litigiilor privind drepturile patri-

moniale și metodologiile ce trebuie să fie negociate cu utilizatorii încalcă dispozițiile art. 21 din Constituție, întrucât nu există nici o cale de atac în justiție împotriva modului în care este soluționat litigiul dintre utilizatori și organismele de gestiune colectivă, deși acest litigiu este de natură civilă. Se mai arată că dispozițiile art. 131 alin. (4) din lege prevăd că Oficiul Român pentru Drepturile de Autor decide forma definitivă a tabelelor și metodologiilor pe care le înaintează Guvernului spre aprobare, iar dispozițiile art. 151 din aceeași lege prevăd că litigiile privind drepturile de autor se soluționează de organele jurisdicționale, iar nu de către instanțele judecătorești. Totodată se consideră că legea nu prevede niciăieri posibilitatea ca una dintre părțile care a participat la negocieri și care este nemulțumită de decizia Oficiului Român pentru Drepturile de Autor să o poată ataca la instanțele judecătorești. Sub un alt aspect autorul excepției susține că textul de lege criticat impune titularilor de drepturi și utilizatorilor o remunerație pe cale administrativă, deși acest element ar trebui să fie stabilit, ca și celelalte elemente, în cadrul raporturilor contractuale convenite de părți conform procedurii civile. Aceasta reprezintă în opinia autorului excepției o ingerință nepermisă a statului într-un raport juridic și totodată o încălcare a dispozițiilor art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție.

Curtea de Apel București — Secția de contencios administrativ, exprimându-și opinia, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătându-se că dispozițiile art. 131 alin. (3), alin. (4) și alin. (5) din Legea nr. 8/1996 nu contravin prevederilor art. 21 din Constituție, cea mai bună dovadă fiind însăși introducerea acțiunii ce face obiectul acestui dosar, prin care se solicită anularea unor mențiuni din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 71 din 28 ianuarie 2000 pentru aprobarea metodologiilor privind utilizările prestațiilor artistice muzicale fixate pe fonograme și a tabelelor cuprinzând drepturile patrimoniale cuvenite artiștilor interpreți sau executanți și producătorilor de fonograme. Dispozițiile criticate nu contravin nici prevederilor art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție, deoarece se asigură o egală protecție atât a drepturilor utilizatorilor, cât și a drepturilor conexe ai căror titulari sunt reprezentați de organismele de gestiune colectivă.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, consideră că textul criticat nu încalcă dispozițiile art. 21 din Constituție, întrucât titularii de drepturi au acces liber la justiție. Arbitrii la care face referire art. 131 alin. (4) din Legea nr. 8/1996 nu desfășoară o activitate de jurisdicție, ci una de mediere. Oficiul Român pentru Drepturile de Autor este cel care decide asupra tabelelor și metodologiilor prevăzute la art. 131 din lege, iar Guvernul, la rândul său, prin hotărâre, poate opera modificări în structura tabelelor și metodologiilor administrative. Ambele autorități publice adoptă astfel, în mod succesiv, acte administrative cu caracter individual ce pot fi cenzurate de instanțele judecătorești, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990. Se consideră că procedura reglementată la art. 131 din Legea nr. 8/1996, prin care se stabilesc drepturi cu conținut patrimonial, nu lezează dreptul de proprietate privată. Dimpotrivă, întrucât această procedură administrativă urmărește asigurarea în materie a unui regim unitar, caracterizat prin certitudine și menit să evite consumul de timp și de bani, dispozițiile legale criticate se întemeiază pe prevederile art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție. Se mai arată că, deși în speță este vorba despre drepturi de creație, sunt incidente și dispozițiile art. 41 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege. În concluzie, se apreciază că celelalte aspecte și argumente invocate în cuprinsul excepției de

neconstituționalitate nu privesc chestiuni de constituționalitate, ci probleme de aplicare a legii, care sunt de competența instanțelor judecătorești.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că dispozițiile art. 131 alin. (3), alin. (4) și alin. (5) din Legea nr. 8/1996 nu contravin prevederilor art. 21 din Constituție, întrucât posibilitatea sesizării justiției pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime se poate realiza fie pe calea acțiunii directe, fie prin orice altă cale procedurală, inclusiv pe calea excepției de neconstituționalitate. Deoarece art. 131 din lege nu interzice în mod expres accesul în justiție al părții nemulțumite de soluția dată, în urma medierii, de către Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, rezultă că în realitate aceasta se poate adresa instanței judecătorești, și anume în condițiile dreptului comun. În ceea ce privește încălcarea dispozițiilor art. 135 din Constituție se arată că inviolabilitatea proprietății nu are caracter absolut, întrucât exercițiul acestui drept este afectat de sarcinile ce revin proprietarului. Prin expresia „condițiile legii” din cuprinsul textului art. 135 alin. (6) din Constituție trebuie să se înțeleagă „un act normativ cu putere de lege” și, respectiv, „condițiile stabilite prin act normativ cu putere de lege, așadar condițiile impuse prin norme juridice cu caracter general și impersonal, aplicabile oricăror subiecte de drept aflate într-o situație identică. Altfel s-ar ajunge la rezultatul inadmisibil ca pentru anumite persoane să fie impuse anumite măsuri care ar fi inaplicabile altor persoane aflate în condiții identice. Cu alte cuvinte este inadmisibil ca anumiți proprietari să se afle la adăpost de restricții ori impuneri care ar fi, pe de altă parte, obligatorii pentru alți proprietari aflați într-o situație totalmente identică. De aceea «condițiile legii», la care se referă art. 135 alin. (6) din Constituție, nu pot fi identificate cu prevederile art. 131 alin. (3)–(5) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe”.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, susținerile orale și notele scrise ale părților, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Excepția de neconstituționalitate privește dispozițiile art. 131 alin. (3), alin. (4) și alin. (5) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, texte care au următoarea redactare: „(3) *Tabelele și metodologiile negociate se prezintă pentru avizare Oficiului Român pentru Drepturile de Autor care, în termen de 30 de zile, le înaintează spre aprobare Guvernului.*

(4) *În situația în care, în urma negocierilor, comisia nu a putut stabili, în termen de 90 de zile de la data constituirii ei, tabelele și metodologiile, acestea se prezintă pentru mediere Oficiului Român pentru Drepturile de Autor. În vederea medierii, Oficiul Român pentru Drepturile de Autor convoacă părțile care au negociat, analizează punctele de vedere ale acestora și decide forma definitivă a tabelelor și a metodologiilor, pe care le înaintează Guvernului spre aprobare, în termen de 30 de zile de la data primirii.*

(5) *Tabelele și metodologiile aprobate prin hotărâre a Guvernului sunt obligatorii și pentru utilizatorii care nu au participat la negocieri.*”

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt următoarele:

— Art. 21: „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.”;

— Art. 135 alin. (1) și (6): „(1) Statul ocrotește proprietatea. [...]

(6) Proprietatea privată este, în condițiile legii, inviolabilă.”

Autorul excepției consideră că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 21 din Constituție, întrucât împotriva modului în care este soluționat litigiul dintre utilizatori și organismele de gestiune colectivă nu există nici o cale de atac. Totodată autorul excepției consideră că textul de lege supus controlului de constituționalitate criticat contravine și dispozițiilor art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție, referitoare la dreptul de proprietate, întrucât în loc de a ocroti proprietatea și a respecta inviolabilitatea acesteia statul intervine în raporturile contractuale dintre părți, cărora le impune obligații la care nu și-au dat consimțământul.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, urmând să fie respinsă.

I. Analiza criticilor de neconstituționalitate ce formează obiectul prezentului dosar presupune ca în prealabil să fie identificată ipoteza în cadrul căreia sunt îndeplinite de către Oficiul Român pentru Drepturile de Autor și de către Guvern atribuțiile ce le sunt conferite prin prevederile legale criticate ca fiind neconstituționale.

Curtea observă că în această materie prevederile Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe au preluat mecanismul existent pe plan internațional. Sub acest din urmă aspect, sunt relevante unele dintre dispozițiile Directivei Consiliului Comunităților Europene (93/83/CEE) din 27 septembrie 1993 privind coordonarea unor reguli ale dreptului de autor și drepturilor conexe, aplicabile radiodifuziunii prin satelit și retransmiterii prin cablu (act normativ care, deși nu produce efecte juridice față de România, conține exigențe recunoscute pe plan internațional, acest act fiind de altfel invocat, în cadrul argumentării, de către însuși autorul excepției de neconstituționalitate):

— Art. 8 pct. 1: „Statele membre veghează ca retransmiterea prin cablu a unor emisiuni provenind din alte State membre să se desfășoare pe teritoriul lor în respectul drepturilor de autor și al drepturilor conexe în vigoare și pe bază de contracte individuale sau colective încheiate între titularii drepturilor de autor ori ai drepturilor conexe și distribuitorii prin cablu.”;

— Art. 9 pct. 1: „Statele membre veghează ca dreptul titularilor dreptului de autor sau de drepturi conexe de a acorda sau de a refuza unui distribuitor prin cablu autorizația de retransmitere prin cablu poate fi exercitat numai prin intermediul unui organism de gestiune colectivă.”;

— Art. 11 pct. 1, 2 și 4: „1. Atunci când nu este posibilă încheierea unui acord pentru obținerea unei autorizări de retransmitere prin cablu a unei emisiuni de radiodifuziune, Statele membre veghează ca toate părțile interesate să poată face apel la unul sau mai mulți mediatori.

2. Mediatorii au sarcina de a ajuta la negocieri. Ei pot, de asemenea, să facă propuneri părților interesate. [...]

4. Mediatorii sunt aleși astfel încât independența și imparțialitatea lor să se afle deasupra oricărei îndoieli rezonabile.”;

— Art. 12 pct. 1: „Statele membre vor asigura, prin, după caz, mijloace de drept civil sau de drept administrativ, ca părțile să inițieze și să desfășoare cu bună-credință negocierile referitoare la autorizarea pentru retransmiterea prin cablu, precum și să nu împiedice ori stingherească negocierile fără a exista o justificare valabilă.”

Examinând legislația română aplicabilă în materia supusă reglementărilor internaționale reproduse anterior, Curtea reține că, potrivit art. 121 alin. (1) din Legea nr. 8/1996 (text situat în cadrul secțiunii „Retransmiterea

prin cablu” din capitolul „Organismele de radiodifuziune și de televiziune” al titlului II al legii, dedicat „Drepturilor conexe dreptului de autor”): „Titularii dreptului de autor sau de drepturi conexe își pot exercita drepturile lor pentru autorizarea sau interzicerea retransmiterii prin cablu pe baza contractelor încheiate prin intermediul unui organism de gestiune colectivă.” Conform art. 124 din aceeași lege organismele de gestiune colectivă a dreptului de autor și a drepturilor conexe sunt „[...] persoane juridice constituite prin liberă asociere, care au ca obiect de activitate, în principal, colectarea și repartizarea drepturilor a căror gestiune le este încredințată de către titulari”. Totodată art. 125 alin. (2) teza întâi dispune că „Aceste organisme sunt create direct de titularii drepturilor de autor sau de drepturi conexe: autori, artiști interpreți sau executanți, producători, organisme de radio și de televiziune, precum și alți titulari ai drepturilor de autor sau ai drepturilor conexe, persoane fizice și juridice”. Printre obligațiile organismelor de gestiune colectivă figurează și aceea de a elabora „[...] tabele pentru domeniul lor de activitate, cuprinzând drepturile patrimoniale cuvenite, precum și metodologiile ce trebuie negociate cu utilizatorii în vederea plății acestor drepturi, în cazul acelor opere al căror mod de exploatare face imposibilă autorizarea individuală de către titularii de drepturi” [art. 130 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 8/1996]. Alin. (2) al art. 130 dispune că „Elaborarea tabelelor și a metodologiilor prevăzute la alin. (1) lit. b) se face pe baza negocierii lor [de către organismele de gestiune colectivă] cu reprezentanții asociațiilor patronale de utilizatori”. Conform art. 131 alin. (1)–(3) din aceeași lege „(1) Tabelele și metodologiile prevăzute la art. 130 alin. (1) lit. b) se negociază în cadrul unei comisii constituite din:

a) câte un reprezentant al principalelor organisme de gestiune colectivă, care funcționează într-un domeniu;

b) câte un reprezentant al principalelor asociații patronale ale utilizatorilor dintr-un domeniu.

(2) Organismele de gestiune colectivă, precum și asociațiile patronale ale utilizatorilor, reprezentate în comisie, pentru fiecare domeniu, se desemnează de către Oficiul Român pentru Drepturile de Autor.

(3) Tabelele și metodologiile negociate se prezintă pentru avizare Oficiului Român pentru Drepturile de Autor care, în termen de 30 de zile, le înaintează spre aprobare Guvernului.”

Este însă posibil ca părțile reprezentate în comisie să nu poată finaliza negocierile prin încheierea unui acord asupra tabelelor și metodologiilor. De aceea prin prevederile legale criticate [și anume, prin art. 131 alin. (3)–(5) din Legea nr. 8/1996] se dispune ca un organism de specialitate al statului (Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, care, potrivit art. 137 alin. (1) din Legea nr. 8/1996, are „[...] autoritate unică pe teritoriul României în ceea ce privește evidența, observarea și controlul aplicării legislației în domeniul dreptului de autor și al drepturilor conexe [...]”) să intervină în vederea asigurării continuării procesului de elaborare a tabelelor și metodologiilor, pentru ca în final acestea să poată fi aprobate de Guvern. Această intervenție se realizează mai întâi pe cale de mediere efectuată de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor prin utilizarea unui corp de arbitri care, potrivit art. 137 alin. (2) și (3) din Legea nr. 8/1996, sunt numiți de Guvern, fără a avea însă calitatea de salariat al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor. În ipoteza în care nici medierea realizată de arbitri menționați nu poate determina realizarea unui acord între părți, Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, după ce analizează punctele de vedere ale participanților la negocierile, „[...] decide forma definitivă a tabelelor și a metodologiilor, pe care le înaintează Guvernului spre aprobare, în termen de 30 de zile de la data primirii” [art. 131 alin. (4) teza finală din Legea nr. 8/1996].

În oricare dintre situații [și anume, fie că părțile au convenit asupra tabelelor și metodologiilor în cadrul comisiei prevăzute la art. 131 alin. (1) și (2) din Legea nr. 8/1996, fie că tablele și metodologiile au fost convenite ca urmare a medierii realizate prin arbitri, fie — în sfârșit — că

„forma definitivă“ a tabelelor și a metodologiilor a trebuit să fie decisă de către Oficiul Român pentru Drepturile de Autor] aceste tabele și metodologii sunt supuse aprobării prin hotărâre a Guvernului [după caz, în baza alin. (3) sau în baza alin. (4) ale art. 131 din lege]. În cadrul procedurii de emitere a acestei hotărâri de aprobare Guvernul are posibilitatea de a modifica proiectele de tabele și metodologii înaintate de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, stabilind conținutul definitiv al acestora. Așa fiind, tabelele și metodologiile produc efecte juridice numai din momentul publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului pentru aprobarea lor. Hotărârea Guvernului este un act normativ care are aplicabilitate generală și impersonală, motiv pentru care, conform alin. (5) al art. 131 din Legea nr. 8/1996, *„Tabelele și metodologiile aprobate prin hotărâre a Guvernului sunt obligatorii și pentru utilizatorii care nu au participat la negocieri“*.

II. Din cele de mai sus rezultă că atribuțiile care revin, după caz, Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și Guvernului în baza prevederilor legale criticate prin această excepție de neconstituționalitate [și anume, prevederile alin. (4) și (5) ale art. 131 din Legea nr. 8/1996] nu sunt conferite în scopul soluționării unui litigiu intervenit între organismele de gestiune colectivă și utilizatori, ci sunt conferite în vederea, după caz:

1. medierii de către organul de specialitate din subordinea Guvernului a pozițiilor divergente ale părților;

2. pregătirii și avizării unui act normativ al Guvernului de către menționatul organ de specialitate din subordinea acestuia;

3. adoptării aceluși act normativ de către Guvern.

De aceea, astfel cum va rezulta din cele ce urmează, prevederile legale considerate de autorul excepției ca fiind contrare principiului accesului liber la justiție nu intră în domeniul de aplicare a dispozițiilor art. 21 din Constituție, care, prin ipoteză, presupun existența unui litigiu determinat și a cărui soluționare urmează să se realizeze.

II.1. Într-adevăr, tabelele și metodologiile negociate de către părți au ca obiect probleme referitoare la opere protejate prin dreptul de autor, precum și probleme referitoare la drepturile conexe dreptului de autor (în această ultimă privință art. 94 din Legea nr. 8/1996 stabilind că *„Sunt recunoscuți și protejați ca titulari de drepturi conexe dreptului de autor artiștii interpreți sau executanți, pentru propriile interpretări sau execuții, producătorii de înregistrări sonore, pentru propriile înregistrări, și organismele de radiodifuziune și televiziune, pentru propriile emisiuni“*). Acesta este un domeniu a cărui importanță socială este evidentă, fiind necesară în consecință intervenția statului, pe de o parte, pentru asigurarea protecției creatorilor de opere și a titularilor de drepturi conexe, precum și, pe de altă parte, pentru asigurarea ajungerii operelor la destinatarul acestora — publicul consumator. Aceste două finalități nu pot fi atinse în lipsa unui acord între reprezentanții titularilor drepturilor de autor sau ai drepturilor conexe și reprezentanții utilizatorilor (de exemplu, reprezentanții societăților comerciale de retransmitere prin cablu), iar atunci când negocierile dintre cele două categorii de reprezentanți se blochează, este firesc să i se recunoască statului posibilitatea de a interveni prin măsuri adecvate. Temeiul constituțional al unei asemenea intervenții se regăsește în dispozițiile art. 134 alin. (2) lit. a) și f) din Constituție, referitoare la obligația statului de a asigura *„[...] protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție“* și, respectiv, de a asigura *„crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții“*.

În aceste condiții Curtea Constituțională reține că situația în care se află părțile care nu au putut finaliza negocierile, situație identificată de autorul excepției de neconstituționalitate prin termenul „conflict“, nu constituie un „litigiu“ care să deschidă părților calea spre garanția constituțională a accesului liber la justiție, ci este în realitate un impas în cursul desfășurării negocierilor dintre două sau

mai multe subiecte de drept care intenționează să încheie un contract.

În cauza ce face obiectul soluționării de către instanța judecătorească în fața căreia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate s-au desfășurat negocieri între, pe de o parte, unele organisme de gestiune colectivă (reprezentante ale titularilor drepturilor de autor sau ai drepturilor conexe) și, pe de altă parte, unii utilizatori de opere. În mod concret, în baza art. 131 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 8/1996, Oficiul Român pentru Drepturile de Autor a desemnat în scopul participării la negocieri Uniunea Producătorilor de Fonograme din România și Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația drepturilor de autor, pe de o parte, precum și Asociația profesională română de comunicații prin cablu, în calitate de asociație patronală a utilizatorilor care realizează retransmiterea prin cablu, pe de altă parte (această din urmă asociație fiind autorul excepției de neconstituționalitate). Ca urmare a imposibilității ajungerii la un acord referitor la conținutul metodologiilor privind utilizările prestațiilor artistice muzicale fixate pe fonograme și la conținutul tabelelor cuprinzând drepturile patrimoniale cvenite artiștilor interpreți sau executanți și producătorilor de fonograme, nici una dintre părțile implicate în negociere nu se putea prevala de vreun drept de a se adresa justiției spre a determina pe această cale obligarea celeilalte părți la acceptarea propriei poziții în privința aspectelor ce fac obiectul negocierii și, mai departe, obligarea la încheierea acordului asupra *„tabelelor și metodologiilor negociate“*, conform art. 131 alin. (3) din Legea nr. 8/1996. În absența unui asemenea drept este evident că nu se poate pune nici problema asigurării garanției constituționale a accesului liber la justiție, conform art. 21 din Constituție, text conform căruia *„Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime“*.

Dimpotrivă, prevederile legale supuse criticii de neconstituționalitate dispun — astfel cum s-a arătat în cuprinsul pct. I al considerentelor acestei decizii — ca un organism specializat al statului, și anume Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, care, potrivit art. 137 alin. (1) din Legea nr. 8/1996, are *„[...] autoritate unică pe teritoriul României în ceea ce privește evidența, observarea și controlul aplicării legislației în domeniul dreptului de autor și al drepturilor conexe [...]“* să intervină în cursul negocierilor, în calitate de mediator, atunci când *„comisia [constituită conform art. 131 alin. (1) din Legea nr. 8/1996] nu a putut stabili, în termen de 90 de zile de la data constituirii ei, tabelele și metodologiile [...]“* [alin. (4) al art. 131 din aceeași lege].

Medierea se realizează de către Oficiul Român pentru Drepturile de Autor prin utilizarea unui corp de *„arbitri“* care sunt numiți de Guvern, fără a avea însă calitatea de salariat al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor. Deși poartă denumirea de *„arbitri“*, mediatorii nu soluționează un litigiu și deci nu desfășoară activitate jurisdicțională. Această concluzie rezultă cu claritate din:

— conținutul alin. (3) al art. 137 din Legea nr. 8/1996, care arată că *„Arbitrii [...] au dreptul la remunerație pentru participarea la medierea tabelor și a metodologiilor de colectare a drepturilor gestionate de către organismele de gestiune colectivă, potrivit art. 130 alin. (1) lit. b) din prezenta lege.“*

— conținutul art. 138 lit. e) din menționata lege, care, în cadrul enumerării atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, precizează că acest organism *„intervine, pe cale de mediere, în negocierile dintre organismele de gestiune colectivă și utilizatori, potrivit art. 131 alin. (4)“*;

— conținutul Regulamentului de organizare și funcționare a Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și a corpului de arbitri, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 60/1997 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 46 din 18 martie 1997), care în art. 11 alin. (2) se referă la *„ședințele de mediere“*, iar prin art. 12 dispune că arbitrii vor întocmi un *„raport consultativ“*.

Concluzia astfel înfățișată se află de altfel în concordanță și cu uzanța — de notorietate — a diverselor organisme de arbitraj de a realiza prin intermediul arbitrilor nu numai activități de arbitraj (pentru soluționarea litigiilor), ci și activități de conciliere/mediere.

Pe de altă parte este evident că această concluzie nu poate fi înlăturată de faptul că — în contradicție cu art. 137 alin. (3) și cu art. 138 lit. e) din Legea nr. 8/1996 — în cuprinsul alin. (1) al art. 11 din regulamentul susmenționat este utilizată expresia „*soluționarea litigiilor*” și nici de împrejurarea că — astfel cum a rezultat din argumentarea autorului excepției de neconstituționalitate — arbitrii/mediatorii în fapt și-ar fi desfășurat activitatea prin aplicarea regulilor edictate pentru realizarea arbitrajului (mai precis cele cuprinse în Cartea IV „*Despre arbitraj*” din Codul de procedură civilă).

II.2. În ipoteza în care nici medierea efectuată de arbitrii menționați nu poate determina realizarea unui acord între părți, devine necesar ca statul să intervină prin măsuri de natură administrativă (așadar, prin măsuri din categoria celor indicate prin art. 12 pct. 1 din Directiva Europeană adoptată la 27 septembrie 1993), sens în care Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, după ce analizează punctele de vedere ale participanților la negociere, „[...] decide forma definitivă a tabelelor și a metodologiilor, pe care le înaintează Guvernului spre aprobare, în termen de 30 de zile de la data primirii” [art. 131 alin. (4) teza finală din Legea nr. 8/1996]. Nici de această dată nu este vorba despre intervenția în soluționarea unui litigiu în care s-ar afla părțile (cum în mod neîntemeiat se arată în susținerile autorului excepției de neconstituționalitate), ci în realitate Oficiul Român pentru Drepturile de Autor realizează o activitate administrativă, specifică procedurilor de pregătire a proiectelor de acte normative ale Guvernului și de avizare a acestora. Într-adevăr, intervenția Oficiului Român pentru Drepturile de Autor se produce în oricare dintre cele trei situații posibile:

— atunci când părțile au convenit asupra tabelelor și metodologiilor în cadrul comisiei prevăzute la art. 131 alin. (1) și (2) din Legea nr. 8/1996 [ceea ce rezultă din art. 131 alin. (3), text conform căruia „*Tabelele și metodologiile negociate se prezintă pentru avizare Oficiului Român pentru Drepturile de Autor care, în termen de 30 de zile, le înaintează spre aprobare Guvernului.*”];

— atunci când tablelele și metodologiile au fost convenite ca urmare a medierii realizate prin arbitri [ceea ce rezultă din teza finală a frazei a doua din art. 131 alin. (4) al legii];

— atunci când (precum în speță) nici medierea prin arbitri nu a determinat finalizarea negocierilor, astfel încât „*forma definitivă*” a tabelelor și a metodologiilor a trebuit să fie decisă de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor [conform, de asemenea, tezei finale a frazei a doua din art. 131 alin. (4) al legii].

În aceste condiții expresia „[...] decide forma definitivă a tabelelor și a metodologiilor” [art. 131 alin. (4) fraza a doua din Legea nr. 8/1996] are semnificația de definitivare a procedurii de avizare, iar nu de soluționare („definitivare”) a unui litigiu (sau de soluționare a unei căi de atac împotriva „*raportului consultativ*” întocmit de arbitri care au efectuat medierea).

Nefiind vorba despre un act jurisdicțional, devine evident că nu este necesară nici comunicarea „deciziei” Oficiului Român pentru Drepturile de Autor către părțile care s-au aflat în negocieri, spre a li se crea acestora posibilitatea de a o ataca în justiție (așa cum în mod neîntemeiat s-a susținut de către autorul excepției de neconstituționalitate).

II.3. După parcurgerea acestei proceduri Guvernul ia în dezbateră proiectul de hotărâre, decidând, dacă este cazul, efectuarea unor modificări. Hotărârea Guvernului este un act de autoritate, de natură administrativă, iar nu o simplă autentificare, după caz, a rezultatului negocierilor finalizate de organismele de gestiune colectivă și utilizatori sau a

rezultatului medierii efectuate de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor. Este vorba despre un act normativ cu caracter de izvor de drept, motiv pentru care hotărârea Guvernului se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar potrivit alin. (5) al art. 131 din Legea nr. 8/1996, „*Tabelele și metodologiile aprobate prin hotărâre a Guvernului sunt obligatorii și pentru utilizatorii care nu au participat la negocieri*”.

Desigur că împotriva acestei hotărâri a Guvernului cei interesați au deschisă calea acțiunii în justiție, în fața instanțelor de contencios administrativ care au competența de a decide asupra legalității și constituționalității actului administrativ normativ. Curtea Constituțională observă că, de altfel, excepția de neconstituționalitate ce face obiectul prezentei decizii a fost ridicată cu ocazia soluționării unui asemenea proces, ceea ce constituie o confirmare a funcționării în acest domeniu a neîncălcării principiului constituțional al accesului liber la justiție (art. 21 din Legea fundamentală).

Stabilirea limitelor în cadrul cărora se poate realiza controlul legalității și constituționalității hotărârii Guvernului adoptate în baza art. 131 alin. (3)–(5) din Legea nr. 8/1996 constituie o problemă care intră în competența exclusivă a autorității judecătorești, astfel încât nu poate face obiectul prezentei decizii.

III. Autorul excepției consideră, printr-o a doua critică de neconstituționalitate, că prevederile art. 131 alin. (3)–(5) din Legea nr. 8/1996 contravin dispozițiilor art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție, referitoare la ocrotirea și inviolabilitatea proprietății, întrucât permit ca prin intermediul unei hotărâri a Guvernului, așadar pe cale administrativă, să fie stabilită remunerația datorată de utilizatori organismelor de gestiune colectivă, în cadrul raporturilor contractuale dintre aceste două categorii de subiecți de drept privat; se arată că în acest fel s-au creat condițiile pentru ca, în baza proiectului de hotărâre înaintat de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, Guvernul să determine diminuarea proprietății autorului excepției de neconstituționalitate, care, ca utilizator, datorează o remunerație al cărei quantum este superior celui stabilit de către arbitrii mediatori.

Examinând această susținere, Curtea reține ca fiind inexactă indicarea incidenței dispozițiilor art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție cu privire la drepturile patrimoniale ale autorului excepției de neconstituționalitate, în cadrul raporturilor contractuale ale acestuia cu organismele de gestiune colectivă.

Într-adevăr, obligația utilizatorilor de a plăti remunerația cuvenită titularilor drepturilor de autor și drepturilor conexe își are izvorul în acordul de voință al părților contractului, în măsura în care acest contract este valabil încheiat. Încheierea valabilă a oricărui contract este condiționată de respectarea de către părțile contractului a reglementărilor juridice aplicabile în acel domeniu. Astfel cum s-a arătat anterior, în cadrul considerentelor de sub pct. II.1, importanța socială a domeniului dreptului de autor și al drepturilor conexe este evidentă, ceea ce justifică intervenția statului pentru asigurarea unui echilibru între interesele titularilor dreptului de autor și de drepturi conexe și interesele utilizatorilor. În acest context statul poate ca, printre alte măsuri, să reglementeze conținutul tabelelor și metodologiilor prevăzute la art. 130 alin. (1) lit. b) și la art. 131 din Legea nr. 8/1996, inclusiv sub aspectul stabilirii quantumului remunerației datorate de utilizatori organismelor de gestiune colectivă, cu alte cuvinte sub aspectul comensurării valorii unei mărfi aflate pe piață. Ulterior publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului pentru aprobarea metodologiilor și a tabelelor părțile care intenționează să intre în relații contractuale în acest domeniu au obligația să se supună reglementării referitoare la cuantumul remunerației datorate de utilizatori organismelor de gestiune colectivă. Desigur că în ipoteza în care vreuna dintre părți consideră că din punctul de vedere al intereselor sale comerciale quantumul

remunerației, stabilit prin hotărâre a Guvernului, o dezavantajează, această parte va decide să nu intre în relații contractuale cu cealaltă parte, iar problema diminuării patrimoniului său prin îndeplinirea obligației de plată a remunerației nu se va mai pune. Dacă totuși contractul se încheie chiar și în aceste condiții, atunci obligația utilizatorului de a plăti remunerația către organismele de gestiune colectivă are o natură contractuală și diminuarea patrimoniului său prin plata remunerației se datorează propriei voințe contractuale, iar nu violării de către stat a dreptului său de proprietate [prin încălcarea dispozițiilor art. 135

alin. (1) și (6) din Constituție, cum în mod neîntemeiat susține autorul excepției de neconstituționalitate].

IV. În concluzie, rezultă că dispozițiile art. 130 alin. (3)–(5) din Legea nr. 8/1996 nu încalcă prevederile art. 21 din Constituție, referitoare la accesul liber la justiție, și nici prevederile art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție, referitoare la ocrotirea și inviolabilitatea proprietății, întrucât aceste dispoziții legale nu intră în ipoteza de aplicare a prevederilor constituționale menționate. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă sub ambele aspecte.

Pentru considerentele expuse, în temeiul prevederilor art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 23 și ale art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131 alin. (3), alin. (4) și alin. (5) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, excepție ridicată de Asociația profesională română de comunicații prin cablu în Dosarul nr. 453/2000 al Curții de Apel București — Secția de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 noiembrie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea unei licențe de concesiune a activității miniere de exploatare, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „Drumuri și Poduri Sălaj” — S.A.

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 11 din Legea minelor nr. 61/1998,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă licența de concesiune a activității miniere de exploatare, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială „Drumuri și Poduri Sălaj” — S.A., cu sediul în municipiul Zalău, în calitate de concesionar, în

perimetrul Marca, localitatea Marca, județul Sălaj, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Licența de concesiune a activității miniere de exploatare prevăzută la art. 1 intră în vigoare la data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Maria Iuliana Stratulat

p. Ministrul finanțelor publice,
Maria Manolescu,
secretar de stat

București, 9 mai 2001.
Nr. 458.

*) Anexa se comunică instituțiilor interesate.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea unei licențe de concesiune a activității miniere de exploatare, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „Drumuri și Poduri” — S.A. Galați

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 11 din Legea minelor nr. 61/1998,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă licența de concesiune a activității miniere de exploatare, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială „Drumuri și Poduri” — S.A. Galați, cu sediul în municipiul Galați, în calitate de concesionar, în perimetrul Furceni, localitatea Cosmești, județul Galați,

prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Licența de concesiune a activității miniere de exploatare prevăzută la art. 1 intră în vigoare la data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Maria Iuliana Stratulat

p. Ministrul finanțelor publice,
Maria Manolescu,
secretar de stat

București, 9 mai 2001.
Nr. 459.

*) Anexa se comunică instituțiilor interesate.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unui teren, proprietate publică a statului, din administrarea Ministerului Industriei și Resurselor în administrarea Ministerului Culturii și Cultelor și în folosința gratuită a Mănăstirii Oașa

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, precum și ale art. 12 alin. (1) și (2) și ale art. 17 din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea, pentru o perioadă de 90 de ani, a terenului proprietate publică a statului, în suprafață de 42.800 m², situat în județul Alba, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din administrarea Ministerului Industriei și Resurselor în administrarea

Ministerului Culturii și Cultelor și în folosința gratuită a Mănăstirii Oașa.

Art. 2. — Predarea-preluarea terenului prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu

Ministrul culturii și cultelor,
Răzvan Theodorescu

București, 9 mai 2001.
Nr. 465.

DATELE DE IDENTIFICARE
a terenului care se transmite din administrarea Ministerului Industriei și Resurselor
în administrarea Ministerului Culturii și Cultelor

Locul unde este situat terenul care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite terenul	Persoana juridică la care se transmite terenul	Caracteristicile tehnice ale terenului care se transmite
Punctul „Colonia Fetița“, județul Alba	Ministerul Industriei și Resurselor	Ministerul Culturii și Cultelor (în folosința gratuită a Mănăstirii Oașa)	Suprafața = 42.800 m ²

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetului Ministerului Culturii și Cultelor din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pe anul 2001 pentru Arhiepiscopia Târgoviștei

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, precum și ale art. 20 din Legea nr. 72/1996 privind finanțele publice,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă acordarea de la bugetul de stat a sumei de 4 miliarde lei pentru efectuarea reparațiilor imobilului situat în municipiul Târgoviște, str. Mihai Bravu nr. 5–7, județul Dâmbovița, sediul administrației eparhiale a Arhiepiscopiei Târgoviștei.

Art. 2. — Cu suma prevăzută la art. 1 se suplimentează bugetul Ministerului Culturii și Cultelor din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pe anul 2001.

Art. 3. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă modificările corespunzătoare în bugetul de stat pe anul 2001.

Art. 4. — Ministerul Culturii și Cultelor și alte organe abilitate de lege vor controla modul de utilizare, în conformitate cu prevederile legale, a sumei alocate potrivit prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul culturii și cultelor,
Răzvan Theodorescu
 Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă
 Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 9 mai 2001.
 Nr. 466.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro